

Po čase je nadoba wšitko
 z měřom. Jenož nyestele wšech
 družinow lětaja wokoło. Wjěc
 brunca brunki nas tomach, a
 hólcy je honyja a lěja. Tak je w
 nalěcu w serbskich lěsach.

W lěci tur na polach djetě a
 druzy ludjo pytaja křiby a
 šcipaja jehodki, zo bychu sebi
 něšto pjěnjěz zastuzili. Po
 swjatej juri je žrdym
 psack wojacy nyestěwa.
 Jenož kokula hišći nyestele
 kuka a my stli sebi, kuk
 swojějor jenemu druhemu
 psackej pobykto.